

עמ"ת 6225/02/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

05 פברואר 2023

עמ"ת 23-02-6225 פלוני (עוצר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא
העורר פלוני (עוצר)

נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה - עותק מותר לפרסום

ערר על החלטת בית המשפט לנוער (כב' השופט זנו) בגין הוראה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, וזאת לאחר שכתב האישום אשר הוגש נגדו ייחס לו עבירות של גניבת רכב, חבלה במכשיר ברכב, נהיגה פוחצת של רכב, נהיגה ברכב ללא רישיון ולא ביטוח וכניסה לישראל שלא כחוק.

בתמצית, ועל-פי עובדות כתוב האישום, מדובר למי שבאים 18.1.23 גנבו רכב שנחנה בXXX נגה בו (לא שהוסמך מעולם לנוהga במדינת ישראל) עד לXXX (לשטי הרשות) שאז, בעודו נוהג במהירות, ניגח רכב פרטיו שעמד במקום, העיף אותו לעבר אי התנועה, המשיך ופגע בנידית משטרה, שאז נעצר על-ידי השוטרים. כתוצאה מהפגיעה ברכב הפרט' ובnidit, נגעה נהגת הרכב הפרט' ונזקקה לטיפול רפואי.

בית משפט קמא ביסס את החלטתו על שתיUILות מעצר:UILות השיבוש הקשורה, בין היתר, להיווטו של העורר שהוא בלתי חוקי בישראל; UILות המסוכנות הנובעת מן מעצם העבירה שבוצעה, אך בעיקר הנהיגה ללא רישיון, והפגיעה בשני כלי רכב (אחד מהם נידית) אגב ניסיונו להימלט לשטי הרשות.

בית משפט קמא התייחס לעובדה כי קיטינות אינה מהווה חסינות מפני מעצר, ובהתנתק עצמתן הגבוהה של UILות המעצר, ראה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בהודעת העורר נטען כי היה מקום להורות על שחרור העורר לחילופת מעצר הן נוכחות הווטו קיטין (בן xxx) והן נוכחות התרשםות חיובית של בית המשפט מהערב שהוצע, שהוא תושב ישראל, והוא בעברו�� צין משטרה. נטען כי פסיקותיו העקביות של בית המשפט הורו על שחרורים לחילופת מעצר, שעה שדובר בעבירה של גניבת רכב שבוצעו על-ידי שוהים בלתי חוקיים, וכך יש לנוהג אף בעניינו, בזודאי כאשר עסקין בקטין.

המשיבה, תוך התבבסות על קביעות בית משפט קמא, עטרה לדחית העורר.

עמוד 1

נתתי דעתך לטענות הצדדים וכן לפסיקה שהוגשה, וראיתי לדחות את הערע.

nymok'i בית משפט קמא מקובלם עלי, ומכך, אפרט רק בתמצית את עמדתי.

ביחס לעילת המעצר של חשש לשיבוש באופן של הימלטות מאימת הדין - מקובל עלי כי עילה זו ניתנת לאין בדרך של קביעות ערביות הולמות, וכך נעשה, דרך קבע, במקרים של שוויים בלתי חוקיים, שعبارة זו היא ליבת כתוב האישום בעניינם.

שונים הם פני הדברים שעה של אותה עילת מעצר הנובעת מעצם השהייה הבלתי חוקית והחשש להימלטות מאימת הדין, מצטרפת גם עילת מסוכנות. במקרה דנן, עסוקין במסוכנות בעלת מספר היבטים: ראשית, מסוכנות לרכוש הציבור, הנובעת מעצם מעשיו של העורר והערבות שביצעו; שנייה - מסוכנות לאדם ולגוף, הנובעת מעצם נהיגתו של העורר, כזכור לא שהוסמרק מעולם לנήגא בככישי המדינה; שלישיית - מסוכנות לאדם ולגוף הנובעת מדרך התנהגותו הקונקרטית של העורר במהלך האירוע, דהיינו. אותו מרדף שהסתהים בינו רכב פרטי ורכב משטרתי.

השילוב שבין רכיביה השונים של עילת המסוכנות, בהחולת מלמד כי עסוקין במסוכנות גבוהה, יש בה כדי להצדיק דחית הערע.

אוסף כי שעה שמדובר בשווים בלתי חוקיים לא ניתן לקבוע, הלכה למעשה, חלופת מעצר בדמות מעצר בית או מעצר בפיקוח אדם, אלא ניתן להסתפק, לכל היותר, בערביות כספיות. ערביות כספיות אלה אין יכולות להבטיח את ביטחון הציבור, בוודאי כאשר עומדות על הפרק שני עילות מעצר, וכאשר העילה המרכזית - המסוכנות - היא בעוצמה ממשמעותית.

הפסיקה שהציג הסנגור אף שחלקה מתייחסת לעבירות גניבת רכב בהיקף גדול יותר, אינה מכילה את אותו שילוב בין עבירות הרכוש למסוכנות לאדם וגוף, כפי שמאפיינת את מעשיו של העורר, ובמכלול הנסיבות, דומני כי לא ניתן לראותה בה כczzo המתווה את הדרך להחלטה בערע הנוכחי.

ראאה והשווה בש"פ 8445/22 **אלפראינה נ' מדינת ישראל (13.12.2022)**.

בהתאם האמור לעיל, הערע נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשפ"ג, 05/02/2023 במעמד הנוכחים.

